

POSUDEK ŠKOLITELE

Jméno disertanta/disertantky:	JUDr. Veronika Weigl
Téma práce:	Insolvenční správce jako subjekt insolvenčního řízení
Rozsah práce:	Deklarovaných 409 278 znaků
Datum odevzdání práce:	20.9.2023

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma hodnotím jako mimořádně aktuální. Aktuálnost vyplývá z klíčové role insolvenčního správce při naplnění účelu insolvenčního řízení, tj. co možná nejvyššího poměrného uspokojení věřitelů. Dále pak je dána skutečností, že oblast insolvenčního práva obecně, a postavení insolvenčního správce pak zvláště je často objektem zásadních legislativních změn. Je proto žádoucí analyzovat aplikační otázky platného práva, ale současně i doktrinální základ právního postavení a činnosti insolvenčního správce.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma považuji za náročné, především s ohledem na proměnlivost platného práva, nedostatek komplexních doktrinálních pramenů a rozsáhlost judikatorních pramenů. Analýza postavení insolvenčního správce vyžaduje znalost rozsáhlé oblasti práva procesního, ale i souvisejících otázek hmotněprávních, resp. i práva veřejného (pokud jde o kontext odpovědnosti správce).

3. Formální a systematické členění práce

Text analyzující právní postavení a činnost insolvenčního správce může být nepochybně uspořádán různě. Přístup, který zvolila disertantka hodnotím jako vhodný. Text je uspořádán s respektem k povaze a rozsahu zvoleného objektu výzkumu a text je přehledný. Formálně nevykazuje práce nedostatky.

4. Vyjádření k práci, zda byl zamýšlený záměr disertační práce odpovídajícím způsobem zpracován

Záměrem disertantky je analýza recentního právního stavu, ale současně i má i cíle v oblasti doktrinální. Celkový záměr, formulovaný obecně jako: „vytvořit základ pro diskusi“, byl konkretizován formulováním konkrétních výzkumných otázek. V jejich katalogu není pominuta žádná významná otázka postavení a činnosti insolvenčního správce (mj. jde o zkoumání odbornosti, nestrannosti insolvenčního správce, druhům a působnosti insolvenčních správců, právnímu rámci, vztahu k dalším subjektům, hmotněprávním souvislostem i odměně insolvenčního správce). Již v této partii se autorka přesvědčivě vyslovuje k možným řešením *de lege ferenda* (např. k otázce podmínek prodloužení povolení vykonávat činnost insolvenčního správce, resp. zvláštního insolvenčního správce nebo ohledně podle autorky žádoucího zúžení vyžadovaného typu vzdělání uchazeče). Oceňuji zejm. autorčin jasný postoj ohledně zákonodárcem zamýšleného posílení postavení věřitelů stanovením hlasovacího kvóra, které však může vést ke zneužití majoritním věřitelem (mj. i tvrzeným popíráním pohledávky), přičemž je autorkou navrhováno i řešení. V souvislosti s výkladem zániku funkce insolvenčního správce autorka přesvědčivě argumentuje na základě dobré znalosti rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR, mj. k otázce slyšení insolvenčního správce.

Správně kritická je autorka rovněž k právní úpravě důvodů pro ustanovení zvláštního insolvenčního správce.

Pokud jde o vymezení postavení insolvenčního správce, autorka fundovaně připomíná jak recentní doktrinální postoje, tak i postoje judikatorní (Nejvyššího soudu i Ústavního soudu) zejména v otázce reflexe a významu veřejného zájmu v právní regulaci postavení a činnosti insolvenčního správce (aniž by se přikláněla k závěru, že jde o výkon veřejné moci a činnost v zájmu věřitelů). Analyzuje změny právní úpravy sledující posílení vlivu věřitelů na insolvenčního správce a podrobně rozebírá náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 14/10, resp. disentanční stanoviska k němu. Judikatorní reflexi postavení insolvenčního správce v kontextu této partie autorka správně spojuje s konstrukcí odpovědnosti státu za škodu způsobenou insolvenčním správcem. Oceňuje i zařazení tří doktrinálních konceptů (teorie úřadu, zastoupení a orgánu), které autorka postupně komentuje a celkově hodnotí jako neodpovídající českému kontextu právní regulace postavení a činnosti insolvenčního správce.

Partie věnovaná právům a povinnostem insolvenčního správce je vhodně uvedena rozlišením odborné péče a péče řádného hospodáře s odkazem na judikaturu. Dále autorka správně zdůrazňuje rozdílný rozsah práv a povinností v jednotlivých stádiích insolvenčního řízení, v různých způsobech řešení úpadku a dále pak v úpadku finančních institucí nebo podle evropského práva. V kontextu autorčiny podrobné analýzy otázky pasivní legitimace na základě § 237 Insolvenčního zákona lze autorce přisvědčit, že tato otázka (zda jde o universální nebo singulární sukcesí) by měla být vyřešena jednoznačně. Podrobně je rozebrána rovněž problematika přezkumu pohledávek, činnost správce v konkursu, oddlužení, reorganizaci, při úpadku finanční instituce nebo řízení v režimu Nařízení EP č. 848/2015. V další části práce autorka stejnými metodami a ve vysoké míře detailu zkoumá vztah insolvenčního správce k dalším procesním subjektům insolvenčního řízení (k soudu, věřitelům, dlužníku, likvidátoru a státnímu zastupitelství).

Po detailnějším popisu a analýze německé úpravy se autorka vyslovuje pro inspiraci zákonodárce zejména v oblasti posílení postavení českého insolvenčního správce a konkrétní instituty a cesty k tomu explicitně uvádí.

Kapitola třetí se věnuje Odpovědnosti insolvenčního správce. V kontextu jeho odpovědnosti za škodu autorka rozvíjí fundovaně polemiku ohledně odpovědnosti za neuspokojení pohledávek postavených naroveň pohledávkám za podstatou. Dále je rozebrána odpovědnost trestní a správní (opět na základě znalosti rozhodovací praxe) a možnost postižení majetku insolvenčního správce.

Čtvrtá kapitola se věnuje odměně a hotovým výdajům insolvenčního správce. Opět jde o fundovaný výklad všech relevantních institutů (konstrukce odměny, její dělení mezi více správců, hotové výdaje a záloha na výdaje a odměnu). Autorka zde neopomíná ani výklad k interpretačně (a v rozhodnutí obou vrchních soudů rozdílně pojeté) nejasné otázce odměny za přezkoumanou přihlášku ve smyslu § 2a příslušné vyhlášky.

Práci uzavírá autorčina shrnující obsáhlejší úvaha, ve které rekapituluje své poznatky z provedeného výzkumu a vypořádává se postupně s výzkumnými otázkami.

Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Výzkumné tázky jsou formulovány zdařile a všemi se autorka ve své práci vypořádává.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Oba systémy hodnocení shody uvádějí poměrně vysoké hodnoty 9, resp. 44 %. Tyto hodnoty jsou důsledkem autorkou deklarovaného využití metody popisu (viz např. partii o předpokladech pro vznik funkce insolvenčního správce, ve které jsou obsáhle rekapitulovány zákonné podmínky, a další partie,

	v nichž autorka rekapituluje vyslovené názory). Práce je svým pojetím souhrnem a rekapitulací postojů doktrinálních i judikatorních.
Logická stavba práce	Hodnotím jako vyváženou, text je uspořádán věcně správně.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Práce se opírá o velmi široký okruh pramenů, včetně cizojazyčných a judikatorních. Citovány jsou řádně.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka v záměru deklaruje využití všech standardních metod výkladu práva a stejně tak využití všech metod vědeckého výzkumu, včetně komparace. Autorka přesvědčivě vysvětluje proč zvolila německou právní úpravu jako zdroj poznatků k event. využití de lege ferenda.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Odpovídající.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce je sepsána kultivovaným odborným jazykem. Nepřesnosti či překlepy jsou výjimkou (mj. závaznost místo závažnost na s. 19 nebo obsoletní namísto obsoletní nebo v názvu kapitoly 4.1).

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Jak autorka hodnotí (zákonodárcem) navrhovaný systém povinného vzdělávání insovenčních správců?

Jaký rozsah majetkové podstaty odůvodňuje ustanovení předběžného správce?

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce.
---	--------------	---

V Praze dne 15.února 2024

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.
školitelka